



Tot és ací

J.V. FOIX

Tot és ací: les diürnes espases
A sol llevant amb la por i l'esperança
Del Dia Nou; l'home fosc, que ara avança
Ple de desig, entre cel i natura,
Dret pels serrats, i jup a la vall dura,
O, vagarós, que abranda selva i cases;

El mar obert, i clos, a l'aventura,
Do de semença i de tenebra i brasa
Quan bufa el nord, i el món real atansa
A l'U clarós, i som; la deslliurança
De l'instant pur, si volia la gavina,
O l'errar foll per la pàtria rasa;

L'aspre ponent i la serp que s'afina,
El fruit privat, tot dolç, la ment captiva,
Els bocois d'or al peu dels murs defesos,
Les creus surants als crepuscles maresos
Quan brolla el clam total, i l'alimara
Fa el pic més alt i llunyana la riba;

... i tot en Vós. Tants de cors, i una Mare;
I Un sol infant entre tots; i a l'estiba
De tants de reis, Una corona viva;
Un Arbre al cim, brogent, que res no assola,
I ombra la llar de tots quan l'Hora arriba,
I en astres, fars i esguards, Una llum sola.

El Port de la Selva
Nadal de 1949

FOIX, J.V. (1960): *Onze Nadals i un Cap d'Any*. Barcelona: L'Amic de les Arts.